

הידברות

זונוג לבת

פרשת ויקרא | גליון 293 | ה' ניסן תשע"ז

לתגובות: support@htv.co.il

להפצת העלון - 073-2221388
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ מרים בת שרה | לע"נ אסתר בת חנה | לע"נ פונגה בן טורי | לע"נ אברהם בן סירה | לע"נ מטילדה בת רבקה | לע"נ מוזל בת מיסה | לע"נ סעדיה סיאני בן יחיאל | לע"נ אסתר כהן בת מרים | לע"נ יעקב בן זוהרה **להקדשת העלון חייוג: 073-2221388**

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת
20:15	19:35	18:22
20:12	19:37	18:39
20:14	19:37	18:32
20:14	19:36	18:40

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

סוד האושר בחיים

שורש הקשר שבין הקרבה לבין האושר והסיפוק, וגם - לקבלת שמירה מיוחדת

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

האדם מטבעו שואף לצאת מהשגרה, ולחוות התרגשות שתשמח אותו. ישנם אנשים בעולם שמסכנים את חייהם כדי להשיג התרגשות כזו, ואינם יודעים מהיכן נובע הדחף הזה. ובאמת, הדבר נובע משאיפת הנשמה לחוש גבורה עצמית ושליטה בחומר, ובכך לצאת משגרת החומריות המכבידה. נמצא ששורשה של שאיפה זו, הוא שורש רוחני. מאותה סיבה, על אף שטרם קיום מצווה הכרוכה במאבק פנימי - כמו נתינת צדקה, או בעת התמודדות עם פיתוי יצרי, מתחולל מאבק בין הגוף והנשמה אם לעשות את הנכון, והאדם חש בלבול ומבוכה, אולם לאחר הבחירה בטוב וביצוע הבחירה, חש האדם מאושר ושמח, לפי שהגביר את הרוח על החומר, והגיע לתכליתו. לכן הקרבה ונתינה לזולת, וקל וחומר לבורא העולם, עושה את האדם מאושר. וזהו סוד הקרבת הקרבנות המופיעה בפרשת השבוע. כאשר האדם מקריב את ממונו, מהסוג הדומה ביותר לעצמו, בהיות ממונו זה בעל חיים, כמו האדם החי, והוא הופך על גבי המזבח את החומר לרוח - הרי בהקריבו מעצמו, מתקרב הוא לבוראו (ולפי שפועלת הקרבה זו כה מרוממת את האדם, אין בה השחתת ממונו, ואף לא חשש הקרבת בעל חיים לחינם. שהרי גדולה תרומת הקרבנות לאדם, יותר מאכילת בשר. אכילה המתרת לו, מאחר והיא לצורך. כך על פי הפשט. ועל פי הקבלה יש בהקרבנות הקרבנות ענין נעלה אף יותר).

ומתוך כך נבין, כי אדם המקריב מעצמו למען רעייתו ולמען הזולת, באמצעות וויתור מחילה ונתינה, נעשה מאושר יותר ויותר. שהרי נשמתו חשה בגבורתה, כאשר אדם זה משליט את הרוח על החומר, ובוטח בה' שבוודאי לא יפסיד מוויתורו לזולת וממעשיו הטובים. ומעתה יובן סוד האושר בחיים. למילה "מאושר" משמעות כפולה. מלשון אושר, שמחה ומילוי פנימי, ומלשון אישור. כאשר האדם עושה את מה שאלקים מאשר, נעשה מאושר תרתי משמע. לפי הנשמה חשה כי מבצעת היא את תכליתה בעולם. לאדם מאושר זה הבוטח בה' והולך בדרך ה', לא מתקרבות צרות, והוא גם מחוסן מחרדות. כמסופר בגמרא (ברכות ט"א): "ההוא תלמידא דהוה קא אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דצינן. חזייה דקא מפחיד (ראוהו שהוא מפחד), אמר ליה: חטאה את! (כנראה שנשגלת בחטא ולכן נכנס בך פחד), דכתיב 'פְּחַדוּ בְּצִיּוֹן חֲטָאִים' (ישעיהו לג, יד). יהודה בר נתן הוה שקיל ואזיל בתריה דרב המנונא, אתנת. אמר ליה: יסורים בעי ההוא גברא לאתווי אנפשיה? (יסורים רוצה אותו אדם להביא על עצמו?) דכתיב 'כִּי פָחַד פְּחַדְתִּי, וַיֵּאָתְיֵנִי. וַיֵּאָשֶׁר יִגְרַתִּי, יָבֵא לִי' (איוב ג, כה). והא כתיב: 'אֲשֶׁרִי אֶדְם מִפְּחַד תִּמְנִד?' ההוא בדברי תורה כתיב (שעליו לפחד פן ישכח, ועל ידי כך יחזור וישגן את לימדו)". נמצא שאדם הזוכה להיות מאושר על ידי ה' יתברך, כלומר שמקבל אישור אלוקי למעשיו, זוכה להיות מאושר בחייו. שבת שלום.

2
דניאל בלס
האם יש זמן לקב"ה?

4
חיים ולדר
איך מחנכים ילדים? (א')

7
ימימה מזרחי
קוראים לך הביתה הרבנית

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

- **האם כאשר מכינים סיר גדול של פסטה, צריך להפריש ממנו חלה?** דין הפרשת חלה קיים רק במיני מאפה ולא במעשה קדירה. ולכן הקוסקוס, האטריות וגם כל סוגי הטיגון בשמן - אין להפריש מהם חלה. וזה דווקא כאשר כל הבצק נועד למעשה קדירה. אבל אם חלק מהבצק נועד לאפייה, ואפילו חלק קטן מהבצק - יש להפריש חלה בברכה אם היה בבצק קמח במשקל של 1.560 ק"ג.
- **מהו העניין שלא לאכול ביצה, בצל ושום שעבר עליהם הלילה? ובאיזה אופן מותר לאכול אותם?** הגמרא מלמדת שבצל, ביצה ושום קלופים שעבר עליהם הלילה (עלות השחר), אסור לאכול מהם מחשש

גני ירושלים ****
רמדה ירושלים ****

סופ"ש משפחות יערך
בשני המלונות היוקרתיים
רמדה ירושלים וגני ירושלים
י"א-י"ב ניסן | פרשת צו | 7-8.4

הרב זמיר כהן הרב יצחק בצרי
הרב מאיר שוורץ הרב אהרון מהגלית

לפרטים: 073-2221270
הבטיחו מקומכם | מספר החדרים מוגבל!

הרבנית ימימה מזרחי

השנה ה'אגגים את שבת הגדול עם הידברות

חדרים אחרונים

כי אלף שנים בעיניך: האם יש זמן אצל הקב"ה?

אם יום אחד שווה לאלף שנים בעיני הקב"ה, כיצד משוין בכלל להקב"ה מושג הזמן?

בין חומרים שונים, "כלום" כפשוטו (ממש!). הפסוק הראשון בתורה גילה לנו ידע מדהים זה, ובכך הקדים באלפי שנים את הפיזיקה המודרנית: "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א', א'). אלוקים יצר במעשה הבריאה את כל מרכיבי היקום יש מאין: "בראשית ברא" - זמן, "את השמים" - חלל, "וזאת הארץ" - חומר. רק במאה האחרונה גילו פיזיקאים שהיקום כולו מתרחב, והיתה לו התחלה בזמן. התגלית המדעית החשובה ביותר של המאה ה-20 התגלתה אלפי-שנים לאחר מתן תורה! נמצאנו למדים, שכאשר אלוקים ברא את היקום, הוא ברא עם החומר גם את מושג הזמן. ומכאן ההוכחה שבורא עולם איננו חומר וגם אינו מוגבל לזמן, שכן הוא קדם למושגים אלה ובראם יש מאין. אלוקים הוא, אפוא, רוחני (אינו מוגבל לחומר), אינסופי (אינו מוגבל למרחב), ונצחי (אינו מוגבל לזמן), ידע אשר טמון בשמו המפורש, המשך בעמוד 5 <<

זכריה שואל: "שלום רב. ידוע שהמושג 'זמן' שייך רק בדברים חומריים, כלומר - ללא חומר לא היה זמן (כך הסביר הרמב"ם). השאלה שלי היא: אם כן, מדוע אומרים ש'יום' אחד (מושג של זמן) אצל ה' שווה לאלף שנים? הרי לא ניתן לשייך ל-ה' מושג של זמן, שכן איננו חומר. תודה על התשובות!"

שלום וברכה זכריה, ותודה על שאלתך. אכן, הזמן תלוי בחומר. הפיזיקה המודרנית מגדירה את הזמן בתור תנועה של החומר, כך שללא חומר - אין זמן. הרמב"ם הסביר זאת לפני 800 שנה: "וגם הזמן מכלל הנבראים, כי הזמן נספח לתנועה" (מורה נבוכים ב', י"ג). לפני היקום לא היה מושג של חומר, זמן או אפילו מרחב (מרחב פירושו חלל, כלומר לפני הופעת החומר לא היה קיים אפילו חלל ומרווח

הכנות לפסח - קל משחשבתם

שומן הוא לא חמץ: איך מנקים את הבית מבלי להתמוטט?

דוגמת "אם יהיו חטאים וכו' כשלו ילבינו". אמנם הבן איש חי כתב שיש ענין לסייד את הקירות לפני פסח, אבל כבר כתבו הפוסקים כי מי שנוהג כן משום מנהג וכדומה, וזה לא מפרעי לו את השלווה - ניחא. אבל מי שבלי קשר למנהג מחליט רגשית שטוב לו שהבית יהיה מסויד, שידחה זאת לזמן אחר.

ספרים - אין צורך ב"טקס ניקיון" למאות הספרים שבבית. הכרעת רוב הפוסקים להלכה ולמעשה היא שספרים אינם צריכים בדיקה, חוץ מסידורים וברכונים שחייבים בדיקה וניקוי או מכירה לגוי (גם מי שמחמיר בזה כדעת מרן החזון איש זצ"ל, יכסה את הספרים ויכללם במכירת החמץ לגוי, ולא יועיל לנער את הספרים).

לכבס טלית חדשה - צריך לדעת שלכלוך, כתמים, שומן וכדומה אינם חמץ. מי שטליתו מוכתמת, ינקה את הטלית הרבה לפני הפסח, ולא יחכה לזמן של לחץ, בפרט שחשוב ללבוש טלית נקייה, כדי שלא לגרום לחילול ה'. מי שטליתו לא מוכתמת, ורוצה בכל זאת תחושה של ניקיון - ישלח את הטלית לניקוי יבש, או ימתין עם תחושת הניקיון הרצויה לזמן אחר.

תנור שלא משתמשים בו בפסח צריך ניקיון רגיל, בלי שפשופים מיותרים. ואם משתמשים בתנור בפסח, הואיל ויש בזה מחלוקת בין הפוסקים - יש לשאול מורה הוראה מוסמך.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים: 054-8448909 לשאלות נוספות: 073-2221290

וכו' בגלל האביב שבפתח. "ניקיון אביב". לא כן יהודי, שמנקה את הבית לפני פסח רק משום מצוות חז"ל, אודות בדיקת החמץ לאור הנר. הניקיון הוא בשביל שהבית יהיה נקי מחמץ, וזו כל כוונתו של היהודי בבדיקה ובניקיון הקודם לה. לכן יש להפריד בין הדברים השייכים לניקיון הבית מצד חיוב ההלכה, לבין סתם ניקיון אביבי שאותו אפשר להשאיר לזמנים אחרים.

יש שרמזו את השמירת של הפסוקים "אלהי מסכה לא תעשה לך" לפסוק "את חג המצות תשמור (שמות ל"ד)", שיש אנשים שעושים את ניקיון הפסח כעין עבודה זרה.

זה הדבר העיקרי שגורם לעקרות הבית, בסופו של דבר, שלא לקיים את מצוות ליל הסדר כהלכה. במקום אכילת מצה ושתיית ארבע כוסות, האישה מוצאת את עצמה נרדמת על השולחן כבר בתחילת הקידוש.

ניתן בעזרת ה' כמה דוגמאות למי שרוצה לנקות את הבית על פי כללי ההלכה, ולא על פי כללי החברה:

הברקת חלונות של חדרי הבית (לא של המטבח, ששם יש סיכוי גבוה בפרט כשיש ילדים, שיהיה חמץ במסילות ובחריצים, ולכן יש לנקותם היטב) - אפשר להשאיר את ניקיון החלונות היסודי, למועד אחר. ומכל מקום, ניקיון רגיל וקל עם מעט חומרי ניקוי יש לעשות, ובפרט בחדרי הילדים, ששם יש חמץ, ככל הנראה.

סידוד הקירות - אפשר להשאיר לחודש אלו,

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

שאלה: שלום לכבוד הרב. אני חוזרת בתשובה, ורציתי לדעת אחת ולתמיד מה הדרך הנכונה לניקיון לפני הפסח על פי ההלכה, היות שבשנים שעברו הרגשתי התמוטטות נפשית ממרתן הניקיונות וההכנות.

מצוות עשה מן התורה להשבית החמץ קודם זמן איסור אכילתו, שנאמר (שמות פרק י"ב פסוק ט"ו) "אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתים". ותיקנו חכמים לבדוק ולחפש אחר החמץ בביתו וברשותו, בתחילת ליל י"ד בניסן, כדי שאם ימצא חמץ - יבערנו קודם זמן איסורו.

כתבו הראשונים, שצריך לנקות ולכבד את חדרי הבית בניקוי יסודי, קודם זמן בדיקת חמץ. וכאן ברשותכם, אתמקד יותר בפרטי הדינים ופחות במקורות, כדי להפיק תועלת למעשה, בעיקר עבור הנשים הצדקניות שטורחות ועמלות בניקיון הבית בימים אלו.

ניקיון הפסח מול ניקיון האביב

יש גויים שמאוררים את המזרונים, השמיכות

ניתן לרכוש מצות קשות או רכות מצות שמורות עבודת יד למהדרין מן המהדרין

מהרו לקנות את המצות טריות וטעימות

"מצוה מן המובחר להשתדל להשיג מצה שמורה של עבודת יד, שנעשית בידי אנשים יראי שמים" (ילקוט יוסף הלכות מועדים)

באישור משרד הבריאות

בטל': 050-8250555 | 08-8503100 פקס: 08-8600748

E-MAIL: B0522629086@GMAIL.COM

מצות ברכת הפסח להשיג בחנויות המובחרות

נתי פרגנת לאחרונה לילדך?

כמה חשובות מילות עידוד להתפתחות של הצמיחה האישית שלנו, ועל אחת כמה וכמה - של הילדים שלנו

כולנו יודעים כי הדבר הקל ביותר לעשותו הוא להעביר ביקורת. כל הורה או מחנך "מרעיף ביקורת" בנדיבות. אולם ככל שקל יותר לבקר, כך קשה יותר לעודד ולהעניק מילה טובה.

ביקשתי לחקור את היקף התופעה, והנתונים - הפליאו אותי מאוד. ברוב המוחלט של המקרים, אין איזון בין הזמן המוקדש לדברי הביקורת לבין זה שמיועד למילים טובות - ובצורה קיצונית. הורים רבים נשאלו על ידי עד כמה הם עושים שימוש בדברי ביקורת כדי "לכוון" את ילדיהם מבחינה חינוכית, ובכמה מהזמן הם נוקטים בשיטה של דברי עידוד ופרגון כדי להשיג אותה תוצאה חינוכית. והתוצאות - כ-97% מהזמן (!) מוקדש להפניית ביקורת וציוויים כלפי הילדים - לעומת כ-3% מהשיח, שכולל דברי שבח, עידוד ופרגון, למעט יוצאים מן הכלל. ובמחשבה נוספת, אין זה פלא. רוב ה"שיחות" שלנו עם הילדים כוללות את הפקודות: שב, תקום, תזדרז, תפסיק להפריע, תהיה בשקט, תסדר את החדר וכו', או לחילופין: למה איחרת? מתי תסדר? מתי כבר תגדל? וכו'. אין ספק שהדברים נאמרים מתוך דאגה לחינוכם של הילדים, ואינם נובעים מרשעות, חלילה. אולם אם איננו מסוגלים לענות בקלות על השאלה "מתי לאחרונה פרגנת לילדך?" - סימן הוא שמשהו זקוק בדחיפות לשינוי.

הכותב הוא מנהל ת"ת "פרי תואר" באלעד
לרכישת הספר "הדרך אל הנחת" של המחבר,
חייגו אל הידברות שופס - 073-2221250

קבוצת צפרדעים שיחקה להנאתה בין עצי היער. לפתע נפלו שתי צפרדעים לתוך בור עמוק. התגודדו חבריהן על פתח הבור במטרה לעזור להן להיחלץ ממנו, אולם כשראו כמה עמוק הוא, אמרו לחברותיהן הלכדות: "אין סיכוי שתצאו מכאן בחיים. תתחילו לומר וידוי, אתן נחשבות כבר למתות... חבל על המאמץ שלכן!". לאחר מספר ניסיונות - כשל כוחה של אחת הצפרדעים, והיא צנחה על הקרקעית ומתה... הצפרדע השנייה לא התייאשה, והמשיכה לנסות לקפוץ החוצה. בסופו של דבר, ניתור גבוה אחד

הנחית את הצפרדע על הקרקע, מחוץ לבור! הצפרדעים שפשפו עיניהן בתדהמה: "איך עשית זאת? מה, לא שמעת את הקריאות שלנו? הרי אמרנו לך שאין כל סיכוי". בשפת הסימנים הסבירה להן הצפרדע כי היא חירשת... היא לא שמע את הקריאות, ופירשה את התנועות הנרגשות כמילות עידוד... "חיים ומוות ביד הלשון". מילה מעודדת למי שזקוק לה - יכולה להקפיץ אותו למעלה. מישוהו שכבר נמצא למטה - קל מאוד "לקבור אותו" לגמרי ולסתום עליו את הגולל עם מילים מייאשות...

סוד הנישואין

מאת הרב זמיר כהן

מחמאה זוגית - השקעה בפיקדון

מחמאות הן דבר חשוב תמיד, והן מביאות תועלת רבה גם לטווח ארוך

שתחילה דאג אברהם אבינו לשרה אשתו, שהיא הקרובה אליו ביותר, אחר-כך לקח את לוט שהיה קרוב משפחתו, ורק לבסוף לקח את "הנפש אשר עשו בחרן" שהם הנפשות שאברהם ושרה הכניסו תחת כנפי השכינה. ללמדך, תחילת חסד מתחיל בביתו של אדם - לבן/בת הזוג ולילדים, אחר-כך לקרובים אליו, ואח"כ לכל השאר.

ד. עידוד לעשייה בבית
כשם שמחסור במזון חומרי שתפקידו להעניק אנרגיה לגוף, גורם לגוף רפיון וחולשה רבה, כך מחסור בדברי שבח ומחמאות שתפקידם להעניק אנרגיה לנפש, גורם לנפש רפיון וחולשה רבה. לעתים, זוהי הסיבה שבעל מתחמק מלסדר את אשר רעייתו מבקשת ומלתקן את הדברים הטעונים תיקון בבית על אף בקשותיה החוזרות ונשנות, בעוד שמחוץ לבית הוא עוזר לכל דורש בטוב לב ובנפש חפצה, שכן הוא חש שבביתו לא מעריכים את מעשיו כפי שמצפה, בעוד שהאחרים תמיד מעריכים את פעולותיו למען הזולת. נמצא שבאמצעות מאמץ קטן לבטא דברי שבח והערכה, אנו מרוויחים אין-ספור נקודות זכות טובות, המועילות לנו ולכל המשפחה.

האהבה: כאשר האשה משבחת את הבעל על שלל מעלותיו, או להפך, בלבו של בן/בת הזוג מתעוררים רגשות אהבה. שהרי מתוך כך שמים לב למעלות האמיתיות הרבות.

ג. הכרת הטוב וחסד טהור
יש בני זוג המחמיאים זה לזו רק בכדי לתת לזולתם מוטיבציה לעשייה גדולה יותר בבית. אולם עיקר הכוונה במתן תודה, שבח ומחמאה, צריך להיות לשם 'הכרת הטוב' טהורה, ועשיית 'חסד' עם בן או בת הזוג במתן תחושה נעימה. שהרי גם עמם שייך לקיים את מצוות החסד, ואדרבה, מצוות החסד הגדולה ביותר היא עם קרוביו של האדם. שנאמר (ישעיהו נח, ז): "ומבשרך לא תתעלם" - "ואין בשרו אלא קרובו" (שבועות לט ע"א). פעמים רבות ניתן לראות אנשים שמרבים בעשיית חסד לאחרים ומפזרים חיובים ומחמאות לכל מבקש, ואילו בביתם מתהלכים בפנים זועפות ומקמצים במילות שבח. בשם רבי חיים ויטאל, תלמידו הגדול של הארי ז"ל מובא, שרק אם עושה האדם חסד עם אשתו ובניו, נחשב לו גם החסד שהוא עושה עם אחרים.

את קדימות בן/בת הזוג לכל אדם אחר רואים אצל 'עמוד החסד' - אברהם אבינו. כשאמר לו הקב"ה (בראשית יב, א): "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אֶרְאֶךָ", מיד כתוב (שם, ה): "ויקח אברהם את שְׂרַי אִשְׁתּוֹ, וְאֵת לוֹט בֶּן אֶחָיו, וְאֵת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ, וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן, וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן". התורה מדגישה לנו,

ליוזמה להחמיא ולשבח ישנה תועלת וחשיבות, גם בזמנים שאנו לא חשים צורך לפרגן לצד השני. אז מהי התועלת?

א. רווח עתידי
אמרו חכמים בתלמוד (עבודה זרה ג ע"א): "מי שטרח בערב שבת, יאכל בשבת". אשה חכמה, שגם בזמנים רגילים טורחת במתן מחמאות דברי שבח והערכה לבעלה, מקבלת את פרי עמלה בזמנים של מתיחות בגלל עלבון או פגיעה שבעלה נעלב או נפגע ממנה, כאשר היא יוצאת בקלות, ללא טרחה רבה, מהמצב הבלתי נעים שהתפתח. וכך גם להפך. שהרי מטבע החיים המשותפים, קורה לא אחת שאחד מבני הזוג טועה ומטיח דברים בצד השני מבלי משים, או שהתקיימה פעולה בניגוד לרצון הצד השני, וכן להיפך. אם בן או בת הזוג מודעים להערכה הקבועה כלפיהם, הרבה יותר קל להבליג ולוותר. וכמו שאומר הפתגם: "כשמשיקיעים בניוקי האבק כל השנה - לא עובדים קשה בערב פסח".

ב. מחמאה יוצרת אהבה
רבים מחפשים דרך לשמר את רגשות האהבה ההתחלתיים למשך שנים רבות. והרי מתן שבחים ומחמאות מהווה עצה נפלאה לשימור רגשות

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן:
המדרין המלא לנישואין מאושרים, לרכישה
חייגו להידברות שופס: 073-222-12-50
לינוע והכוונה בזוגיות ולתיאום פגישות עם
מחלקת שלום בית, חייגו 073-222-13-10

אוהבים את הידברות 'עונג שבת'?

הירשמו עכשיו וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד פתח הבית!

חייגו עכשיו < 073-2221388

ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית • מוכר להחזיר מס לפי סעיף 46 • ניתן לשלם מכספי תרומות מעשרות

עריכה: דודו כהן • עריכה גרפית: שני מויאל • עריכה לשונית: דבי רייכמן • הפצה ולוגיסטיקה: מליה זכריה ואסתר שמיר

בחום ובקור, בטוב וברע

חלק א'

שני ילדים דתיים ממשפחות מצוקה נשלחים לאימוץ בקיבוץ חילוני. אחד מהם נקלט אצל אדם טוב לב ואציל שמכבד את זכותו לשמור תורה ומצוות, ואילו השני נקלט אצל איכר אכזר שמתעמר בו קשות, ופועל בכל כוחו לנתקו מהדת. נחשו - מי מהם נשאר דתי? כל מה שרציתם לדעת, על הדרך להשפיע באמת

דוד אחי, שהיה ילד חזק, מנע מהם לפגוע בנו. לאחר תקופה הם התרגלו לשני ילדים עם כיפה שמתפללים ושומרים שבת, אבל משתלבים חברתית.

בשביל מוטק'ה הייתה זו בושה ענקית שאנחנו מסתובבים עם כיפה וציצית, שומרים שבת ומקפידים על כשרות. הוא לא יכול היה לשאת זאת בעצמו וגם התבייש מפני חבריו במושב. אני לא בטוח שהם באמת גינו אותו על כך, אך זו הייתה תחושתו, כך שאת הכעסים ואת התסכול שלו הוא פרק עלינו. כשנגמרו לו המילים הקשות, הפגיעות וההשפלות - הוא החליט לצאת למאבק של ממש.

כאן החלה מסכת התעללות קשה. האיש הזה, שהציג עצמו בפני חבריו למושב כנאור וכאיש מקסים שאימץ שני ילדים, פשוט התעלל בנו. הוא לא הסתפק בהתעללות מילולית מבוזק עד ערב, ולאט-לאט הוא החל לפעול נגדנו באלימות פיזית.

מי שסבל בעיקר היה אחי הגדול, שבו ראה מוטק'ה את האשם (לזכותו ייאמר שבצדק) לעקשנות שלנו להישאר דתיים.

אחי קיבל מכות איומות, הוא היה מושפל ומדוכא, אבל ככל שסבל - כך גדלה עקשנותו. הוא היה מספר לי סיפורים על גדולי עולם שמסרו נפשם על קידוש השם, ושנינו הבטחנו זה לזה שנשמור את התורה ואת מצוותיה כל הימים, לא משנה מה יעשו לנו.

שלוש שנים עברו, ומוטק'ה עדיין לא התייאש מלנסות. בשלב זה הוא כבר שנה אותנו בגלוי והעביר אותנו בפרך. כבר לא היינו ילדים מאומצים, אלא שני עבדים שחורים, תרתי משמע, שעבדו בשבילו וקיבלו בתמורה מכות והשפלות. לא יודע איפה היו שירותי הרווחה, במחשבה שנייה, הם היו באותו מקום בו היו כ ששלחו אותנו למקום כל כך שונה מהבית בו גדלנו. הם הרגע לא חשבו עלינו.

שילד זקוק לו.

מהר מאד נכנסה הרווחה לתמונה, ובני המשפחה פוזרו לכל עבר. נשלחנו לאימוץ. רשויות האימוץ עבדו אז כמעט בלי הפרעה. מישהו החליט, מישהו אחר חתם וזהו. למשפחה לא היה כמעט סיכוי לשנות את ההחלטה, בטח לא ההורים שלי, שממילא היו במצב חלש וגרוע. אחי ואני לא הופרדנו, כי אם אומצנו ביחד על ידי מושבניק באחד מיישובי הצפון.

עד היום איני מבין איך שלחו אותנו לבית כזה - שני ילדים דתיים שמתפללים שלוש תפילות ביום, לבית שבו מחללים שבת ואפילו יום כיפור. כבר בימים הראשונים ניסה מוטק'ה, המושבניק שאימץ אותנו, לשכנע אותנו להוריד את הכיפה. הוא עשה זאת בדרך לעגנית ביותר. שמענו ממנו חרפות וגידופים כלפי שמאי, שממש זעזעו אותנו. בלילות היה אחי מחזק ומשכנע אותי שלא אשמע למוטק'ה וששינוי יחד נתעקש על הכיפה, על הציצית ועל התפילות.

וכך עשינו. מוטק'ה גילה שלא זו בלבד שאינו מצליח להפוך אותנו לחילוניים, אלא אנחנו הופכים להרבה יותר דתיים. הילדים האחרים במושב רבו וצעקו לנו בתחילה בכל דרך אפשרית, אך השילוב שלי ושל

א

ני איש צעיר. למעשה, אני סבא לנכדים, וכמוני גם אחי.

עלינו לארץ לפני כארבעים שנה מאחת מארצות המזרח. הגענו ממשפחה מעוטת יכולת, אך אדוקה מאד מבחינה דתית.

הורינו היו אנשים קשיי יום, ומצב בריאותם היה בכיר. גרנו בעיירת פיתוח, ומהר מאד משפחתנו פשוט קרסה.

המשפחה קרסה, זה אומר שההורים מרימים ידיים לגמרי: לא עובדים, לא קמים מהמיטה, לא אומרים כלום, בטח לא מילים טובות. הילדים מסתובבים חסרי אוניס, אין מי שיאכיל, יבשל, ילביש, ויקנה דברים.

איני יודע איך שרדנו את השנים הללו. בבתים הסמוכים לביתנו גרו משפחות רגילות: הורים חזקים שקמו בבוקר, הכינו לילדים כריכים, שלחו אותם לבית הספר, חיבקו אותם וליוו אותם בצאתם ובבואם; היו להם ארוחות צהרים וערב, הם כיסבו וניקו את הבית, יצאו איתם לטיולים ולגינה, שוחחו ושרו אתם שירי שבת.

אולם אצלנו - שום כלום מכל אלה. פשוט שרדנו. קנינו את מצרכי הבית, הלכנו עם לחם שמרחנו עליו בעצמנו מרגרינה, פה ושם היו הורינו מבשלים מרק, אבל בעיקר אכלנו הרבה ביצים מבושלות. איש לא דיבר אתנו. הורינו היו חולים וחסרי כל יכולת. הם אמנם לא פגעו בנו, אך לא היה להם הכוח להעניק לנו אפילו את המינימום

יש יקרתי
לסא אראן

אם תרצו אין זו הגדה!

לקראת **שבת הגדול** הזמינו לבית הכנסת שלכם **שבת של עונג והתעלות רוחנית עם אחד ממרצי הידברות!**

✓ עונג שבת של שירים ושמחה ✓ הרצאות מרתקות ✓ שיעור מיוחד לנשים

להזמנת שבת ללא עלות: 073-222-13-61

הרב רפאל אוהיון הרב מרדכי חזיה הרב שי עמר הרב עמנואל מזרחי הרב ראובן זכאים הרב מרדכי לוי גר הצדק אברהם סיני ועוד...

כי אלף שנים בעיניך: האם יש זמן אצל הקב"ה?

לכל פסוק יש פשט וגם סוד, וייתכן כי מצאתי תשובה עמוקה יותר לשאלתך, על פי הגמרא: "תניא כותיה דרב קטינא, כשם שהשביעית משמטת שנה אחת ל' שנים, כך העולם משמט אלף שנים לשבעת אלפים שנה... ואומר 'כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור'. תנא דבי אליהו: ששת אלפים שנה הוי עלמא [העולם] יהיה קיים במצבו הנוכחי: שני אלפים - תורה, שני אלפים - ימות המשיח" (סנהדרין דף צ"ג, ע"ב).

מכאן אפשר לומר, כי לאחר שאלוקים יתברך ברא את מושג הזמן, כל פרק בהיסטוריה של האנושות חולף בתכניתו האלוקית "כיום אתמול כי יעבור". על דרך משל: כשם שאדם נוהג לתכנן שבוע מראש, ומחליט מה יעשה בתחילת השבוע ומה יעשה בסוף השבוע, כך, להבדיל, האלוקים יתברך רואה עד סוף כל הדורות, ועל כן תכנן את ההיסטוריה האנושית מראש לאלפי השנים הבאות, המתחלקות לשישה פרקים.

הבורא ברא את העולם בשישה ימים, ונח ביום השביעי; סדר הבריאה מתבטא גם בהיסטוריה של העולם, ובמהלכים שבהם אלוקים מקדם את האנושות לקראת גאולתה - גם תהליך זה ייעשה ב"שישה ימים", שהם ששת אלפים שנה.

אם נביט על ההיסטוריה של העולם, נראה שהכרת האלוקות אכן מתקדמת בשלבים מתוכננים לקראת הגאולה השלמה, כאשר כל צעד אורך בין אלף לאלפיים שנה. בימיו של אברהם העברי, אומות העולם עדיין היו עובדות פסלים ואלילים, אך בזכות התגלות התורה גם הן זכו להתקדם לאמונה באלוים אחד. כל האומות התודעו כיום לעם ישראל, ולרעיון המשיח והגאולה, וזאת במטרה שכאשר יגיע המשיח האמיתי לעולם לגאול את ישראל ולבנות את בית המקדש השלישי - יזכה כל העולם כולו להתקדם גם הוא ולעבוד את ה' שכם אחד (צפניה ג, ט). כך ניבאו הנביאים בתנ"ך - שעם בוא הגאולה השלמה יהיה שלום עולמי, כל אומות העולם יכירו את ה', יארו את ישראל ואף יעלו קרבנות לבית המקדש בירושלים.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

לקיים אורח חיים דתי. היו בהם אנשים טובים ופחות טובים, אבל הצד השווה שכולם היה - היותם כופרים ומנותקים מדת, חלקם אפילו שונאי דת מבחינה אידיאולוגית. זה היה כתם על המושב, ששני ילדים חובשי כיפה ומקיימי מצוות מתגוררים בו. אחי עבר להתגורר אצל גיורא, ואני נותרתי אצל מוטק'ה.

אם מוטק'ה חשב שכעת יקל עליו להוריד את הכיפה מעל ראשי ולעקור את האמונה מלבי, הוא טעה. עקשנותי עלתה עשרת מונים, גם בגלל השיחות עם אחי וגם בשל הנאמנות אליו. רצייתי להוכיח לו ולעצמי, שההפרדה הזו לא שיתנה דבר, ושאיני ממשיך להיות ילד יהודי אמיתי הנאמן לה' ולתורתו.

אם בתחילה מוטק'ה נמנע מלפגוע בי, מהר מאוד זה עבר לו, אך הוא השתדל שלא להרביץ לי. היו לו בושות מהסיפור

הקודם, והוא גם פחד שאספר לאחי וזה יספר לגיורא, שיקומם עליו שוב את כל חברי המושב. אבל חוץ מאלימות פיזית הוא עשה הכל: השפלות, פגיעות והתעמרות - את כל אלה הקפיד להעניק לי במידות גדושות.

למרות שפרגנתי לאחי מכל הלב על החיים החדשים שהיו לו בביתו של גיורא, בעומק לבי חשתי קנאה. לא קשה להבין זאת. גיורא היה בן אדם מקסים. מעולם לא העיר לאחי על הכיפה

ועל מנהגי התפילה שלו, הוא נתן לו חום ואהבה, התייחס אליו בהגינות וראה בו בן לכל דבר. מעולם לא נתן לו אפילו להבין שיש לו ביקורת על היותו דתי. אני הייתי מספר לאחי כמה קשה לי, והוא היה מעודד אותי ומוסיף שאינו מבין מדוע לא יתנהג כמו גיורא שמקבל אותו כפי שהוא.

שנים עברו עליי כך. מילדים הפכנו לנערים. סיימנו את חטיבת הביניים, ואחי פנה לתיכון. כל עוד למדנו במסגרת אחת, נפגשנו מדי יום. כשהוא עבר לתיכון הממוקם ביישוב אחר, באופן טבעי הזדמן לנו להיפגש פחות.

בליל שבת אחד הלכתי בשבילי המושב ולפתע פגשתי את אחי. "שבת שלום", אמרתי, והוא ענה "שבת שלום".

ואז ראיתי שהוא בלי כיפה. "נפלה לך הכיפה", אמרתי.

"אה", הוא אמר במבוכה, תחב ידו לכיס, הוציא את הכיפה וחבש אותה.

זה נראה לי מוזר, אך לא אמרתי דבר.

המשך בשבוע הבא...

יום אחד יצאנו אתו למסיק הזיתים. באיזשהו שלב, אחי כשל ונפל מתישיות. מוטק'ה התרגז בהתלהבותו, מוטק'ה לא שם לב שמטר מאחורינו עמד כל העת מושבניק אחר, גיורא שמו, שפשוט ראה הכול ולא האמין למראה עיניו. כשהמכות והבעיטות הפכו קשות, שמענו לפתע את קולו: "תניד, מוטק'ה, מה אתה עושה?" מוטק'ה פנה בבהלה לאחור וראה את גיורא. "אתה השתגעתי? למה אתה מרביץ לו ככה?" שאל גיורא.

"אני לא מתערב בחיים שלך, אז אל תתערב בשלי", ענה לו מוטק'ה, אבל הפסיק להרביץ.

גיורא לא ענה לו, הוא פשוט לקח את אחי, מעולף למחצה, הושיב אותו על הטרקטור שלו והסתלק משם.

הוא הביא אותנו למרפאת המושב, שם חבשו את פצעיו. משם לקח אותנו גיורא לביתו והחל לתחקר אותנו.

שערות ראשו סמרו ממה ששמע. הוא החליט לא לשבת בשקט וכינס את ראשי המושב לדון במה שנודע לו.

באותם ימים, המושבים והקיבוצים היו פלנטה סגורה (ובעצם עד היום זהו). מובן שהם לא חשבו לפנות למטרה. הם ערכו מספר ישיבות בנוכחות מוטק'ה ושלא בנוכחותו, ולאחר מכן הגיעו למסקנה שיש להעביר את אחי מביתו בצורה שקטה וחלקה, מבלי לערב את רשויות החוק.

מי שהסכים לקבל את אחי היה כמובן גיורא, שנפשו נקשרה אליו לאחר ששמע את כל הקורות אותו. למעשה, הוא ביקש להעביר גם אותי לחזקתו, אך מוטק'ה התנגד לכך נחרצות ואיים שיתנגד לכל התהליך.

אף שהאיום של מוטק'ה נשמע מגוחך, חבריו כנראה הכירו אותו היטב וידעו שהוא מסוגל להשתמש בקשריו, לטעון שלא היו דברים מעולם ולצאת נקי מכל העניין.

מה עוד, שמוטק'ה איים על חבריו למושב שיגלה לשלטונות על מסכות חלב וביצים שלא בדיוק עמדו בהם - סודות של מושבניקים. הם העדיפו למזער את הנזקים והעבירו את אחי, בידיעה שבי הוא פחות התעלל.

אחת הטענות שמוטק'ה השמיע ברוב חוצפתו הייתה, שאחי מסית אותי להישאר אדוק. זו אחת הסיבות שהוא הסכים כי אחי ילך. הוא אמר שאיתי לא תהיה כל בעיה, הרי כל הזמן פחדתי מאחי וכעת שום דבר לא יפריע לי לעזוב את הדת ולהיות חופשי.

המצחיק הוא, שדווקא טיעון זה נפל על אזניים קשובות בקרב חברי המושב. כולם התפלאו איך זה שהכיפה נשאר על ראשו ואנחנו ממשיכים

כזה
ראה
וקדש

"אני בעצמי ביקרתי שם. יין משובח. הכל על פי דיני תורה."

להזמנות 1700-554-554
להשיג ברשתות הנבחרות.

מרן זצ"ל ובניו ביום שהפריש תרומות ומעשיות ביקני ירושלים התשס"ט

האחים הקטנים, היה האב מבקש מהאחד: "הבא לי מסכת ברכות!" ומהשני: "הבא לי רמב"ם זרעיו!" למותר לציין, כי רבי חיים לא היה מבקש את הספרים לחנם. כל ספר שהיה מגיש על שלחנו, היה נפתח, ומרן היה לומד מתוכו בשקיקה. ואגב זאת, היתה המריבה הילדותית גונעת בתחלתה...

דרך נוספת להעסיק את ילדיו ולהאהיב עליהם את למוד התורה, מצא לו רבי חיים. הוא חבר מנגינה מיוחדת לשמות כל מסכתות הש"ס, ונגן אותה בנעימות באזני ילדיו. ואכן, עד מהרה הפך הנגון לשירי האהוב ביותר על ילדיו של רבי חיים. הילדים הקטנים ידעו לשנון את כל מסכתות הש"ס לפי הסדר הנכון, בנגון מתוק מאין כמוהו... "ברכות, כלאים, פאה, בכורים", וכן על זו הדרך.

שנים עברו וחלפו, ואחת מבנותיו של רבי חיים, בקרה בביתו והבחינה במדבקות המיעדות להדבקה על מסכתות הש"ס. משום מה, סדר רשימת המדבקות לא היה לפי סדר המסכתות שבש"ס, והבת, שהבחינה בקד, העירה את תשומת לבו של רבי חיים.

"וכי מאין לך לדעת את סדר מסכתות הש"ס?!" התפלא רבי חיים.

והבת השיבה בחיוך: "הלא את מנגינת סדר המסכתות זוכרת אני, עוד מאז היותי ילדה קטנה..."

לרכישת הספר 'הרב חיים קנייבסקי לילדים בהדברות שופט חייגו: 073-222-12-50

מנגינה של אהבת תורה

הילדים הקטנים ידעו לשנון את כל מסכתות הש"ס לפי הסדר הנכון, בנגון מתוק מאין כמוהו... "ברכות, כלאים, בכורים", וכן על זו הדרך

שבועה הגדול לא יטרד מלמודו. ואולם על זאת, היה רבי חיים משתדל לסייע לרעייתו. ברם, אהבתו לתורה לא ידעה גבול. ועל כן, גם כאשר היה שומר על ילדיו הקטנים, היה רבי חיים מוצא דרך לשקע בלמוד התורה. כאשר היתה פורצת מריבה ילדותית בין

בהיותו אבך צעיר, כאשר ילדיו היו קטנים, השתדל רבי חיים לסייע לרעייתו בהשגחה על הילדים בשעות מסוימות. הרבנית עשתה, אמנם, ככל יכלתה, במסירות נפש של ממש, על מנת

חידה כריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתיב מלא

1. ציין דוגמא של חטאים שחטאו בשגגה (רש"י ויקרא ד', ב'): "הכותב בשבת..." מנחור.
2. מהו פירוש רש"י על הפסוק: "עדת ישראל?" (רש"י ויקרא ד', י"ג) "עדת ישראל, אלו..."
3. מספר הפעמים אשר מזה כהן המשיח מדם הפר אל הפרוכת הוא: (ויקרא ד', י"ז).
4. אחד מהטעמים שנשיא הדור מקבל שבחים: (רש"י ויקרא ד', כ"ב) "להביא ___ על שגגתו".

אם פתרתם נכונה את החידון, תקבלו בטור המודגש את התשובה לשאלה: לאיזה סוג קרבנות הכוונה בפסוק: "אדם כי- יקריב מכם" לפי פירוש רש"י? "בקרבות ___ דיבר הענין".

מה בפרשה?

הספר של הכהנים

ספר ויקרא נקרא גם 'תורת כהנים' פיון שבו נכתבו המצוות העוסקות בקרבנות ובכהנים המשרתים במקדש. יש סוגים שונים של קרבנות: קרבן עולה - אותו מביא אדם מרצונו, על פי החלטתו. נתן להביא את הקרבן מן הבקר, הצאן או העוף. הקרבן הזה נשרף כלו על המזבח ולא נותר ממנו דבר לכהנים. קרבן שלמים - קרבן שבחלקו נשרף לגמרי על המזבח, חלק אחר שלו נתן לכהן, וחלק נאכל על ידי מקריב הקרבן. קרבן אשם - קרבן שמביאים חוטאים המתחרטים על מעשיהם, או אנשים שיש להם ספק האם חטאו או לא. קרבן חטאת - קרבן שמביא כל מי שחטא בשגגה, או נטמא, ונודע לו חטאו לאחר מכן. מטרת הקרבן היא לכפר על החטא. לצערנו, בית המקדש חרב ואין לנו היום קרבנות. אך חז"ל למדו אותנו שהתפלה היא במקום קרבנות, כמו שנאמר: "יגשלהם פרים שפתינו".

11 כרכים מרתקים עם כריכה קשה ודפי כרומו איכותיים שאלות ותשובות מגוונות ומרתקות, בליווי תמונות מרהיבות, מקוריות ובלעדיות | חוויה לימודית לכל גיל... לילדים, לנוער, למבוגרים ולכל שוחרי הידע, התרבות והמדע | מגיע במארז קרטון מעוצב ואיכותי מתאים גם כמתנה יפה ומרשימה

עלות רכישת 11 הכרכים והכריכה האלקטרונית
התוספת החלופית לחפשי הסכם ולחפשי הגיון

אתם והילדים אוהבים לשאול, לחקור ולהתעניין?

אנציקלופדיה מי? מה? כמה? ולמה?
לפרטים ולהזמנות <<
073-222-12-50
shops.hidabroot.org

ויקרא: קוראים לך הביתה

ההתחדשות לקראת הפסח היא היציאה האמיתית לחירות

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד". כמה חיכה משה לרגע הגדול הזה! הקריאה הביתה היא, לפירוש הרמב"ן (תחילת פרשת שמות), הגאולה האמיתית: לא יציאת מצרים ואפילו לא מתן תורה היוו את השיא של חומש הגאולה. רק הבית היפה הזה, ששורה בו שכינה, הוא החירות בהתגלמותה. הקולות שנשמעו באהל מועד, לא נשמעו מחוץ לבית, על אף שהיו קולות משברי סלעים! (ספרי, ויקרא). אין לאיש מבחוץ חלק ונחלה בקרבה הזו, בהקרבה הזו. עבודת הקרבנות יכולה הייתה להיראות, בעינינו לא מבינות, כעבודה גסה ומלככת, אך ולמעשה - כמה טהרה, ניקוי וכפרה. גם חודש ניסן קורא לך הביתה, לגשת לפינות אפלות שלא הצצת בהן חדשים, להתמודד עם הלכלוך - ורק כך, להיטהר ולהתקרב אל הבית ואל יושביו. על כרחה, נאלצת גם אשת הקריירה העמוסה ביותר להיכנס הביתה עכשיו: שום עובדת או מנקה לא תוכל באמת לבצע את הסדר והניקיון לקראת פסח. רק את מכירה את עולמם הנסתר של בני ביתך. כולנו מנסות, לכאורה, להקל מעלינו את העבודות בימים אלה, ולהגיד שוב ושוב שממילא, בסוף

מתבטל החמץ, אבל משהו לא מניח לנו. הלב מבקש את החיפוש המקרב, את ההקרבה עבור בני הבית. עבודות הפסח אינן מבטאות רק הסרת לכלוך, הן מבטאות בעיקר חידוש ואהבה. בפרשתנו שלושה סוגי קרבנות: העולה, המנחה והשלמים. העולה והמנחה באות לכפרה ולהסרת חטא. לעומתן, "את השלמים מקריבים מתוך רגש שהשלום שולט בנו. לא הכאב, אלא השמחה תהיה הגשר הנצחי בין אלוקים ובינינו. לכן יש לראות את קרבן השלמים כאופייני ליהדות..." (הרש"ר הירש לפרשתנו). חיטוי יכול להיעשות גם ע"י עובדת זרה. לעומת זאת, הטיהור, הריח הטוב הנודף מכל פינה ובעיקר הסדר החדש שנעשה בכזו אהבה, הוא השלמים - העבודה המושלמת, העבודה היהודית. במילים אחרות: הניקיון מבטא חובה. הסדר - מבטא אהבה! הכניסה הביתה עכשיו, היא היציאה לחירות.

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהידברות שופס! 073-222-12-50

הגדילן המצוי - קוצני אך בריא

מכירים את השיח הקוצני בעל הפרח הסגול, שיכול להגיע לגובה מטר ויותר, אותו אנחנו פוגשים בצדי הדרכים ובקרבת פחי האשפה בכל חלקי הארץ? עליו, גבעוליו ופרחיו קוצניים, ולא נעים להיתקל בו. האם ידעתם שלפניכם אחד הצמחים החשובים מאוד לבריאותנו? ובכן, צמח זה נקרא "גדילן מצוי".

החלק החשוב והשימושי בו הוא הזרעים שנמצאים בפרח. אוספים את הזרעים, ואחרי שטוחנים אותם, משרים אותם באלכוהול למשך מספר ימים. החומרים הפעילים שבהם מופרשים אל תוך האלכוהול, ואותו שותים, לפי המלצת המטפל.

הזרעים מכילים רמות גבוהות של נוגדי חמצון, כשהבולט בהם הוא הסילמרין. נוגדי חמצון אלו מסייעים לניקוי הכבד מרעלים שונים, כולל חומרים תרופתיים, צבעי מאכל, אלכוהול ועוד רבים. בכוחו אף לזרז חידוש של תאי כבד, ובכך הוא מסייע לשיקום הכבד, ולטיפול בדלקות חריפות וכרוניות בכבד. הגדילן מסייע אף במצבים של חוסר איזון של שומנים בדם, וגם בכבד שומני. לגדילן יש גם תפקיד חשוב בטיפול בפטריית קנדידה, שכן התרבוהה מתבצעת בכבד, שם מקום דגירתה. עובדה זאת מסבירה את הסיבה לכך שטיפול בקנדידה משלב גם ניקוי כבד באמצעות תערובת צמחי מרפא.

כמו הזרעים, גם עליו (הצעירים, ובעיקר כשעדיין השיח נמוך) של הגדילן מכילים סגולות רפואיות התורמות לבריאות הכבד, וכך גם הגבעול שלו. את שניהם ניתן לאכול - העלים משתלבים היטב בסלט, ואת הגבעול אפשר לאכול כמו שהוא, לאחר קילוף של קליפתו הקשה.

מי שיסתכל על פרחי הגדילן יוכל לשים לב שהם דומים מאוד לפרחי הארטישוק. ואכן, הם שייכים לאותה משפחה - משפחת ה"מורכבים" - ותכונותיהם דומות. הארטישוק אף הוא אחד הצמחים היעילים לבריאות הכבד. הוא גם ממריץ את הפרשת המרה מהכבד ובכך מסייע במצבים של עצירות, והוא גם טעים מאוד. לבריאות. אליהו שכטר הוא אירידיאלוג ומטפל טבעי

חופשי ומאושר, רחוק מהבית?

רק בתוך ההגנות המגבילות של הבית, יכול אדם להיות חופשי באמת

העצמה לנשמה

מאת הרבנית חגית אמאייב

לפעמים נדמה ליהודי, המשתדל לעבוד את בוראו ולקיים את חוקיו, שעול המצוות - המגבילות את צעדיו - כבד עליו. נדמה לו שאם יהיה משוחרר יותר לעשות ככל העולה על רוחו, יזכה בחופש המיוחל. אולם כשהוא מתרחק מאביו, המבקש להציב בחייו גבולות וסייגים לטובתו, לרוב ירגיש כאותו נער מכווץ ומבוהל במרכז הפארק העירוני.

בספר ויקרא מגיש אבא אוהב לילדיו האהובים את המגבלות המשחררות ביותר בעולם, העומדות כחומות בצורות המגנות על נפשם ונשמתם. חוקים מדוקדקים, שאך ורק באמצעותם יכול היהודי לחוש שייך, מוגן, שמור ועטוף, פועלים את פעולתם גם כאשר שכלו הדל צר מלהבין את עמקותם.

אז נכון, רובנו סטינו מהדרך שוב ושוב. אולם המסר הגדול והחשוב ביותר איתו מסיימת פרשתנו הוא, שגית? חשבת שחופשי זה מאושר? הבנת את טעותך? אז רק תחזור הביתה, תודה בטעותך, ויתקיים בך דבר הפסוק: "וכפר עליי הפכה לפני ה', ונסלח לו, על-אחת מכל אשר-יעשה, לאשמה בה".

ניתן להשיג את הערכות ליינון והעצמה והספר של הרבנית חגית אמאייב בהידברות שופס חייגו: 073-222-12-50

נער צעיר מודיע להוריו שכבר נמאס לו מהמגבלות שהם מטילים עליו, שהוא מרגיש חנוק משלל החובות שעליו לבצע, ושהחליט לעזוב את הבית כדי להיות חופשי ומאושר. כל ניסיונות השכנוע מצד הוריו עולים בתוהו, והוא אורז מזוודה ויוצא לדרך. אם כבר להיות חופשי ומשוחרר, אז עד הסוף... מידענו מתמקם באמצע פארק עירוני ירוק ומבלבל. הציפורים מציצות לפניו, השמש מאירה לו פנים, הדשא מלטף אותו, והתחושה... כמו ציפור דרוו.

הערב מתחיל לרדת. הנער מפשפש בין חפציו בניסיון לתור אחר סוודר מחמם. לדאבונו הוא מבין ששכח לקחת בגדים מחממים. האוויר הצונן מתחיל לחדור עד לשד עצמותיו, אך הוא משכנע את עצמו שאין מחיר לחופש, ושעליו לדבוק במטרה.

לילה לא פשוט עובר על אדון החופש, ובעלות השחר הוא מוצא עצמו זוחל, טרוט עיניים, בחזרה הביתה. הוא מגיע לביתו הישר לזרועות אמו, המקבלת אותו בשמחה ובאהבה. לפתע מבין הנער שדווקא בבית בעל קירות הבטון, שבתוכו הוא מוגבל - הוא זוכה לחופש אמיתי. בן רגע הוא מרגיש שוב מוגן, עטוף ושמור, ומאותו יום והלאה משתדל לשמוח בחלקו, ולפעול בתוך גבולות החיים ומגבלותיהם.

כשעולם ההכריות הפך לגיונגל, יש את

שבע ברכות

**במלון המפואר
לאונרדו ירושלים**
י"ד - ט"ז ניסן | 10-12.4.17

לחגוג פסח בני חורין

לא הסרעץן מדבילת

הרב זמיר כהן
בהשתתפות

הרב מרדכי לוי
עורך את הסדר

073-2221270 לברויים והזמנות הבטיחו את מקומכם

רוצים להבין את מהות חג הפסח?

ארכיאולוגיה תנ"כית ב'

תגליות ארכיאולוגיות מסעירות וממצאים בשטח המצביעים בבירור על אמינותן של עדויות התנ"ך ודיוקן, עשיר בתצלומים מרהיבים. האמת זועקת מן האדמה

חדש! חדש!

לפרטים והזמנות חייגו:
073-222-12-50
SHOPS.HIDABROOT.ORG

הגדה פסח

ההגדה כוללת: הלכות פסח, פירוש על ההגדה עם דברי מוסר והנהגות, שיר השירים מבואר

נספה מיוחדת
תמונות מרהיבות של השעבוד ויציאת מצרים בראי הממצאים הארכיאולוגיים

קבלת הצעת נישואין? קבעתם תאריך לחתונה?

אנחנו הצעד הבא -
בואו לסדנא יחודית שתתן לכם כלים לנישואים מוצלחים * מתאים גם לנישואים בשנתם הראשונה

הרב זמיר כהן | הרב אבנר קואס | הרב איתמר אינהזאן

שי מיוחד לכל זוג סט הספרים החדש של הרב זמיר כהן

6 מפגשים | בקבוצות קטנות, ביחד ולחוד | 18:30-22:00

מרכז:	צפון:	דרום:
פ"ת בית הידברות ימי רביעי החל מל' ניסן 24.6	אור עקיבא: בי"ס רוטשילד ימי שלישי החל מל' אייר 16.5	אשדוד: ביכני"ס מיסדי החצר ימי ראשון החל מ"ח אייר 14.5

073-222-1-300 סדנא נוספת תפתח ביולי - אוגוסט מהרו להרשם.. ביחד כמובן!

קורס הכשרת מרצים

שע"י ארגון הידברות

לאור ההצלחה הקדושה מלפני 8 יוצא לדרכו!

בוא לקורס מקצועי וייחודי לקבלת מיומנות ליצירת הרצאה מרתקת

בהשתתפות:

הרב זמיר כהן | הרב שמחה כהן | הרב נתן רוזן
ומרצים אורחים: ר' חנן לדרמן ור' שמעון פרץ

◀ החל מ-א' באייר תשע"ז 27/4/17 ▶

כולל 9 מפגשים בימי חמישי | בין השעות 19:00 - 22:00
מיועד לאברכים ולבוגרי ישיבות

073-222-1-300 לפרטים ולהרשמה:
בבית הידברות, רח' שנקר 20, קרית אריה, פ"ת (סמוך לצומת גהה)

לא
כולם
מנכים
לפסח!

למנתיקים

לפסח

בלבד!

ביחד נשארים את האתגר!

אתם מקרצפים, ושוטפים ומנקים, ומבריקים. תגידו תודה!

יש כאלה שלא ממש צריכים לנקות לפסח

אבל לא, אל תקנאו בהם לשניה.

אין להם מה לנקות, כי הם לא ממש יודעים אוכל בשפע מה הוא, וגם כשיש להם, הם אוכלים אותו עד הפירור האחרון. לא ממש נשארת להם עבודה עד לליל בדיקות חמץ.

אתם מקרצפים, שוטפים, מנקים ומבריקים. תגידו תודה!

תודה על כל מה שהעניק לכם הבורא, גם אם זה לא תמיד מגיע כל כך בקלות. את התודה הזו אומרים גם על ידי נתינה לאלו שהבורא מצפה שאתם תהיו אלו שתדאגו להם.

רק אחרי שיהודי דואג לאלו שד' ביקש ממנו לדאוג להם, הוא יושב בליל הסדר ומפזם: "מה נשתנה הלילה הזה".

כן, לא כולם יכולים לומר "שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה", כי אצלם לא בכל הלילות אוכלים כמו שצריך.

כן, לא כולם יכולים לומר "**כל דכפין ייתי וייכול, כל דצריך ייתי ויפסח**". איך הם יזמינו את כל הרעבים, כשהם עצמם רעבים. איך הם יקראו לכל מי שרוצה לפסח, כשלהם יש בקושי משהו על השולחן לליל הסדר, לפסח לעצמם.

מי הם הנזקקים?

בואו נתנתק לרגע מכל הדיבורים על נזקקים ונצרכים. מה זה "נזקקים"?

שם הקוד הזה שמנתק אותנו מעט מלהרגיש את מה שהם מרגישים באמת. נצרכים, עניים, נתמכים, כל הכינויים הללו. מי הם? מה הם? לאורך כל ימות השנה מגיעות לארגון הידברות פניות קשות. אלה אנשים כמוני וכמוך. רבים מהם עובדים בעבודה אחת ויותר על מנת לנסות לפרנס את המשפחה. חלקם במצוקה בעקבות קריסה כלכלית, או מחלה של האבא או האמא. זה אנשים כמוני לגמרי, "רגילים", שבחוף, לפעמים, אתה לא יודע כלום

על מה שקורה להם בפנים. הם מתקשרים ופורצים בבכי. הם לא חולמים על מותרות או על פינוק מיוחד. הם לא צריכים ממרחים מתקתקים על הלחם. הם פשוט רוצים קודם כל לחם. לאכול.

למשפחות הללו יש ילדים. עם בית ספר וחברים. ונשרף להם הלב כשהילד מבקש משהו אחד, שיהיה נורמלי כמו כולם, והאמא אומרת לו בלב קרוע: "אין לי, מתוק, אין לי! ואני כל כך רוצה לתת לך", ומביאה לו נשיקה בדמעות מלוחות שמתערבבות בדמעות של הילד, שבגיל כזה מתמודד עם מצב נוראי.

זה הרי כל כך קל, לסייע להם. באמת, נשים כמה שקלים בצד. ניתן לו גם, לילד הזה שרוצה עוד משהו.

כל השנה, יהודים מיוחדים עם לב רגיש וענק מסייעים לנו לסייע להם. ועכשיו, ערב פסח, יש משפחות, שפשוט לא יכולות לקנות כלום לחג.

כלום.

אתם חושבים שיפלו להם מהתקרה מצרכים לחג? כנראה שלא.

אם לא יהיה מי שיביא להם - לא יהיה להם!

אם כולנו נקיים את המנהג הזה, נעשה את המצווה הגדולה של לשמח את העניים שהבורא קורא להם "שלי", נעמוד בקריאה שלנו בליל הסדר: "כל דיכפין ייתי ויכול" - הקדוש ברוך הוא יקיים את הבטחתו לשמח את שלנו.

אגף החסד של הידברות, בפיקוחו של הרב זמיר כהן, יעשה בשבילכם את הקמחא דפסחא באופן המהודר והמדויק ביותר.

עכשיו תוכלו לחגוג פסח כיאות, כשאתם יודעים שבתרומה פשוטה, יש עכשיו כמה משפחות, וחולים, וילדים מתוקים, שמחייכים.

אל תחכו. אל תתנו להם לחכות. תחייגו עכשיו, עכשיו, ותעבירו לשליחים הנאמנים שלכם את הקמחא דפסחא.

אל תפסחו עליהם, כדי שגם הם יפסחו כראוי.

פסח כשר, הוא גם שמח.

קמחא דפסחא בהידברות - כי ככה יהודי עושה פסח!

אמץ אורח ותרום סל מזון לחג! חייגו עכשיו

073-222-12-12

אתם אוכלים

לליל הסדר

על ידי תרומת סל לחג

**המשפחות הנזקקות
מחכות בעיניים
מתחננות
לכל אחד מכם!**

שלא תכנסו לחג ותגלו שהחמצתם:
”והנה ידוע שעיני העניים
נשואות לזה, וחלילה שהם
יישארו בדוחק ורעבון והוא
יעלים עין בזה” (מין החפץ חיים)

ביחד נשלים את האקט! חייבו עכשיו

073-222-12-12

ועשו פסח כשר ושמח באמת